

Становище на Европейския икономически и социален комитет относно „Лисабонската програма и вътрешния пазар“

(становище по собствена инициатива)

(2010/С 347/02)

Докладчик: г-н Edwin CALLEJA

На 26 февруари 2009 г. Европейският икономически и социален комитет реши, в съответствие с член 29, параграф 2 от Правилника за дейността, да изготви становище по собствена инициатива относно:

„Лисабонската програма и вътрешният пазар“.

Специализирана секция „Единен пазар, производство и потребление“, на която беше възложено да подготви работата на Комитета по този въпрос, прие своето становище на 1 февруари 2010 г.

На 460-ата си пленарна сесия, проведена на 17 и 18 февруари 2010 г. (заседание от 17 февруари 2010 г.), Европейският икономически и социален комитет прие настоящото становище със 184 гласа „за“, 16 гласа „против“ и 34 гласа „въздържал се“.

1. Заключение и препоръки

1.1 Целта на Лисабонската стратегия е до 2010 г. да превърне Европа в най-динамичната и конкурентоспособна икономика в света, основана на знанието, способна да поддържа устойчив икономически растеж с повече и по-добри работни места, по-голямо социално сближаване и опазване на околната среда. След като стратегията беше преразгледана през 2005 г., националните правителства се ангажираха със собствените си програми за реформа и извършват годишен преглед на постигнатия напредък по поставените цели за устойчиво развитие. Макар че целите няма да бъдат постигнати до желаната 2010 г., по-доброто управление на европейско равнище би следвало да спомогне за изпълнението на необходимите краткосрочни мерки. Следващият преглед на Лисабонската стратегия вече закъснява. Съветът обаче реши да посвети пролетната си среща на вземането на решения в тази насока. Документът на Комисията Консултации във връзка с бъдещата стратегия „ЕС 2020“⁽¹⁾ дава добра основа за решение.

1.1.1 Ето защо ЕИСК настоятелно приканва Европейската комисия и държавите-членки да предприемат необходимите важни и решителни стъпки за пълното изграждане на единния пазар при запазване и по-нататъшно развиване на икономическите, социалните и екологичните стандарти. ЕИСК подчертава неразривната връзка между Лисабонската стратегия и единния пазар, въпреки разликата в моделите на управление между двете. Един динамичен единен пазар е не само предпоставка, но и опора за успешна стратегия „ЕС 2020“.

1.2 ЕИСК препоръчва промяна на стратегията и нагласите на държавите-членки във връзка с правилата на единния пазар и би искал да бъдат извършени следните подобрения:

— **По-добри правила:** изключително важно е да има по-прозрачни и еднозначни разпоредби, които да могат да се прилагат по-добре при ниски разходи и без загуба на време за предприятията и гражданите като цяло. Тези принципи трябва да се следват, за да бъдат улеснени трансграничните дейности. Същевременно е очевидно, че проблемите на

финансовите пазари, необходимостта от по-екологична икономика и укрепване на индустриалния сектор и сектора на услугите, за да се отчетат демографските промени, изискват нов подход. По-добрите правила не означават автоматично по-малко регулирани или дерегулирани пазари, но трябва да създадат необходимите условия, за да спомогнат за отстраняването на протекционистични нагласи и конкуриращи се режими, които дават неправомерно предимство на някои държави-членки. Правилата следва да отчитат икономическите и социалните условия, като същевременно се установят равни условия за предприятията, като се осигурява по-голяма степен на сближаване и се гарантира социална справедливост и насърчаване на свободното движение на финансови и човешки ресурси.

— **По-добро прилагане:** правилата трябва да бъдат прилагани по еднакъв начин във всички държави-членки с еднозначно и последователно тълкуване и възможно най-малко изключения. Трябва да се подобри взаимното признаване в нехармонизирани области.

— **По-добър надзор:** следва да се засилят правомощията на Комисията като пазителка на единния пазар. Надзорът и привеждането в изпълнение могат да бъдат координирани по-добре чрез създаването на един референтен център във всяка държава-членка, който да упражнява правомощия и да носи отговорност пред Европейската комисия за единното прилагане на правилата на единния пазар.

— **По-голямо трансгранично сътрудничество, информация и системи за бързо обработване на жалби:** между компетентните институции в държавите-членки следва да се изградят взаимно доверие и разбиране чрез укрепване на работните им взаимоотношения. Мрежите, които вече са създадени от Европейската комисия, следва да служат за основа на сътрудничеството, при условие че започнат да функционират във всички държави-членки, за да защитават и информират гражданите. Една напълно функционираща мрежа предоставя ефикасен надзор и ще намали драстично вноса от трети страни, който не отговаря на стандартите на ЕС, както за да повиши продуктите стандарти и безопасността на потребителите, така и за да осигури еднакви условия за индустрията на ЕС.

⁽¹⁾ COM(2009) 647 окончателен, 24.11.2009 г.

- **Повече справедливост за гражданите:** привечдането в изпълнение на правилата на единния пазар по съдебен път ще се подобри, ако съдиите имат достъп до подходящо обучение по европейско право. За да се решат конфликтите между свободите на вътрешния пазар, от една страна, и основните права, от друга, понастоящем социалните партньори проучват различни възможности. Трябва да бъдат заложени ясни принципи, така че четирите свободи и колективните права на работещите да не бъдат в конфликт.
- **Продължение и укрепване на инициативата за мониторинг на единния пазар:** в резултат на тази инициатива се очаква да бъдат набелязани най-добрите подходи за разработване и прилагане на по-добро регулиране и политики. Тези подходи ще бъдат прагматични и ще бъдат насочени към конкретни въпроси на държавно и пазарно равнище. Посочената инициатива следва също да проучи и да потърси отговор на отчетените препятствия в рамките на единния пазар ⁽²⁾.
- **Отдаване на приоритет на въпросите, свързани с единния пазар:** приоритетите на ЕС за идните години следва да бъдат преразгледани, тъй като нерешените въпроси в дневния ред на единния пазар могат да попречат на осъществяването на целите от Лисабон.
- Особено важно е Директивата за услугите да бъде прилагана в пълно съответствие с духа и правилата на единния пазар. Важен проблем в това отношение е, че все още няма свободно движение на работници от някои от държавите-членки от последното разширяване. Необходими са ефективни и ясни правила за прилагане на национално равнище, за да може Директивата за командироване на работници да бъде прилагана правилно и да бъдат постигнати целите ѝ – лоялна конкуренция между предприятията, зачитане на правата на работниците и избягване на социалния дъмпинг.
- Един от проблемите на единния пазар и на ЕС е, че заплатите и условията на труд са се превърнали в конкурентен фактор. Защитата на стандартите на пазара на труда ще придобива все по-голямо значение и трябва да бъде част от новата стратегия „ЕС 2020“.
- Единният пазар насърчава ненужни и вредни за околната среда превози на дълги разстояния. Това е в противоречие с нарасналите изисквания към политиката в областта на околната среда и устойчивото развитие.
- ЕИСК подкрепя заключенията на Съвета на министрите по околната среда ⁽³⁾ и имаше възможност да представи своето становище ⁽⁴⁾, в което бе подчертана необходимостта от интернализация на външните разходи за правилно определяне на цените, отчитайки разходите, причинени от бездействието, и стойността на услугите, свързани с екосистемите.

⁽²⁾ Обзор на пречките, които все още съществуват пред вътрешния пазар, е представен в проучване на ЕИСК-ОЕП на адрес: http://www.eesc.europa.eu/smo/news/index_en.asp.

⁽³⁾ 14891/09, 23.10.2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ С 317, 23.12.2009 г., стр. 80.

1.3 Стратегията „ЕС 2020“ зависи от ефективното функциониране на единния пазар. В следващия преглед на Лисабонския процес ЕС следва да направи смела крачка към заемане на позицията на световен лидер в икономическото и социалното развитие. Това трябва да се осъществи с помощта на различните икономически конкурентни предимства, съществуващи в отделните региони в Съюза, в условията на ефективен и правилно функциониращ единен пазар.

1.4 Стратегията „ЕС 2020“ трябва да е насочена към по-неотложни въпроси:

- изпълнение на план за възстановяване, който да извади ЕС от рецесията и да помогне на държавите-членки да постигнат вече приетите цели и задачи. В стратегията трябва да се подкрепят промените, необходими за насочване на промишлеността към една по-екологична стратегия и същевременно да се повлияе за промяна на навиците на потребителите, които да поддържат една по-екологична икономика;
- набелязване на конкретни мерки и разработване на насоки за екологична ефективност с интегрирана стратегия и план за действие за насърчаване на екологични иновации през настоящата година и създаване на конкурентоспособен и хармонизиран вътрешен пазар в тази област с помощта на подготвяния европейски план за иновации;
- разработване на истинска стратегия за оттегляне на държавата от намеса в банковия, застрахователния и финансовия сектор, като същевременно се укрепят надзорът и регулирането. Това трябва да включва стратегически подход за постепенно намаляване на държавното участие за поддържане на жизнеспособността на финансовия сектор с ясни цели за обезпечаване на ефективността на сектора, намаляване на товара на публичния дълг, като същевременно се запазва приносът на финансовите дейности за икономическата стабилност и растеж;
- засилване на акцента върху необходимите структурни промени, които вземат под внимание демографските промени и свързаните с тях последици. Сега следва да се предприемат конкретни действия за прилагане на Small Business Act в държавите-членки.

1.5 Стратегия за по-нататъшно разширяване на ЕС. Следва да се пристъпва към по-нататъшното разширяване, само ако присъединяващите се държави предварително постигнат необходимото сближаване на законодателството си с това на Общността и изпълнят всички изисквания за добро управление, принципи на правовата държава и устойчива икономика.

1.6 Преодоляване на финансовата криза:

- Тъй като финансовата криза разтърси основите на икономическия и социален напредък, тя трябва да бъде разрешена възможно най-гладко и бързо. Финансирането на предприятия и насърчаването на инвестиции в НИРД е изключително важно за запазването на равнищата на заетост и икономическото благосъстояние.

- Неразделна част от решението е възстановяването на доверието в европейския финансов сектор. Това може да се постигне единствено чрез цялостно преразглеждане на публичния надзор и регулиране, които трябва да станат по-стриктни, за да са в крак с глобалното измерение и операциите на финансовите пазари. Освен това е много желателно обвързващото финансово регулиране и надзор да се координират на глобално равнище поради бързото и широко разпространение на последиците от финансовите кризи в една държава върху останалата част на този все по-взаимосвързан свят.
- Държавите-членки следва да подкрепят подхода на Европейската централна банка (ЕЦБ), който взема под внимание икономическия аспект и въпросите на заетостта на равна основа с ценовата стабилност, отговорността да извършва постоянен преглед на икономиката на Евронзоната и да отправя препоръки към Съвета по икономически и финансови въпроси (ECOFIN). В този смисъл би било целесъобразно да се разгледа обхватът и ефективността на Еврогрупата и на нейния принос за определянето на паричната политика на еврото.
- За да не позволим на финансовата и икономическа криза да утежни още повече ситуацията в областта на заетостта и социалната сфера, трябва да се вземат всички необходими мерки на национално и европейско равнище за адаптиране на социалните мерки към настоящата обстановка, като едновременно с това се полагат усилия да не се допусне намаляване на социалната защита или покупателната способност на работниците и да се запази сближаването на вътрешния пазар, без да се пренебрегва устойчивостта на социалните системи и необходимостта от добра фискална политика. Същевременно пазарите на труда трябва да бъдат стабилизирани като подготовка за икономическия подем чрез допълнителни интензивни всеобхватни мерки за обучение на работниците и прилагане на мерки за продължаване на образованието, основано на научни знания, което следва да доведе до по-качествени работни места с по-висока производителност.
- По-добри средства за измерване на напредъка в социалната, икономическата и екологичната сфера. Трябва да бъдат разработени допълнителни показатели освен БВП, за да се добие по-добра представа за напредъка в устойчивото развитие и благосъстоянието.

1.7 Подобряване на европейската позиция на световния пазар

1.7.1 Европа трябва да заеме по-добра позиция на международната сцена. Това може да се постигне чрез решаване на вътрешните икономически, социални и екологични предизвикателства и укрепване на европейската интеграция и международното сътрудничество.

1.7.2 Индустрията на ЕС следва да бъде насърчавана да навлезе в технологични сектори, отличаващи се преди всичко с благоприятен за климата стратегически подход. Това ще даде на ЕС водещо конкурентно предимство, подобрявайки външната търговия и създавайки „екологични“ работни места за работниците, като се стреми към и осигурява дългосрочна икономическа устойчивост.

1.7.3 За да бъде постигнато подобно равновесие, следва да се приложи новаторско мислене, така че социалният прогрес и напредъкът в екологията да могат да допринесат за конкурентоспособността.

1.7.4 По-нататъшното намаляване на икономическите и правните бариери следва да допринесе съществено за още по-засилена вътрешнопазарна интеграция и за цялостно повишаване на конкурентоспособността на Европа⁽⁵⁾. По-активното участие на социалните партньори и на организираното гражданско общество в новата стратегия „ЕС 2020“ ще спомогне за постигане на по-бърз напредък.

1.7.5 Глобалното измерение изисква допълнителни съвместни усилия. Всяка държава-членка следва да изпълнява собствената си национална програма, като същевременно работи с останалите за постигане на определените общи цели. Те следва да включват:

- ангажимент за поемане на важна роля в света, като същевременно се отчита променящият се център на тежестта в посока Азия и страните с нововъзникващи икономики;
- стратегическа енергийна политика, подкрепена от двустранни споразумения между ЕС и други страни, заедно с развитието на нова децентрализирана интелигентна енергийна инфраструктура с ниски емисии на въглерод;
- ЕС следва да настоява страните, с които извършва търговски обмен, да се присъединят към и да спазват съответните международни договори и конвенции на ООН и нейните агенции, като например МОТ, както и на други международни органи, определящи стандартите по отношение на околната среда, правата на работниците, включително принципите за равно заплащане за равен труд и забраната на детския труд.

2. Въведение

2.1 Целите от Лисабон

2.1.1 С обявяването на Лисабонската програма пролетният Европейски съвет през 2000 г. постави стратегическа цел, която Съюзът следва да постигне до 2010 г. в усилията си да се превърне в най-динамичната и конкурентоспособна икономика в света, основана на знанието, способна да поддържа устойчив икономически растеж с повече и по-добри работни места, по-голямо социално сближаване и опазване на околната среда. Европа запази решимостта си да приспособи редица съществуващи политики, институционални договорености и финансови инструменти към стратегическите си приоритети. ЕИСК подчерта важността на Лисабонската стратегия и посочи, че тя е от голяма полза за запазване на набраната инерция за реформи, които биха укрепили единния пазар и биха подпомогнали по-нататъшното му развитие и консолидиране⁽⁶⁾. Очаква се реформите на пазарите на стоки, услуги, труд и капитал да допринесат за изграждането на напълно функциониращ и ефективен единен пазар и за по-нататъшното интегриране на държавите-членки в икономическо пространство след 2010 г., което да е по-конкурентоспособно и по-близо до постигането на целите на Лисабонската програма, като същевременно гарантира баланс между икономическата, социалната и екологичния съгълб на устойчивото развитие.

⁽⁵⁾ ОВ С 277, 17.11.2009 г., стр. 6.

⁽⁶⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 15.

2.2 Втората фаза на Лисабонската програма

2.2.1 Тази фаза започна със средносрочния преглед през 2005 г., като всяка държава-членка отговаряше за прилагането на програмата на национално равнище. Трябваше да бъдат изяснени приоритетите и бяха въведени нови политически и финансови инструменти. Приети бяха нови интегрирани насоки за икономическата политика и политиката за заетост, които трябваше да бъдат включени в националните програми за реформа.

2.3 Лисабонската програма след 2010 г.

2.3.1 Европейският съвет от март 2008 г. определи и мандат за стартиране на процес на обсъждане на бъдещето на Лисабонската програма след 2010 г. с акцент върху:

- инвестиране в човешки капитал и модернизирани на трудовите пазари;
- възможност за реализиране на потенциала на предприятията;
- инвестиране в знания и иновации;
- изменение на климата, енергетика и свързаните с тях инвестиции в инфраструктура.

2.4 Европа - вълечена във финансовата криза

2.4.1 Европейският съюз е засегнат от настоящата световна финансова криза, започнала в САЩ, която обаче се разрасна като пандемия, разпространяйки се върху световната икономика и нанасяйки вреди на инвестициите, като лиши предприятията от така нужните им кредитни линии и допринесе за спад в световната търговия, какъвто не е бил наблюдаван от последната световна война насам. В целия ЕС социалните последици, изразяващи се в загуба на работни места и намалена покупателна способност на работниците, достигат тревожни мащаби и няма изгледи за предстоящо непосредствено възстановяване. До момента Европейската централна банка също предприе мерки в защита на еврото срещу инфлация и дефлация. Държавите-членки следва да подкрепят подхода на Европейската централна банка (ЕЦБ), който взема под внимание икономическия аспект и въпросите на заетостта на равна основа с ценовата стабилност и който ѝ възлага отговорността да извършва постоянен преглед на икономиката на Еврозоната и да отправя препоръки към Съвета ECOFIN. В този смисъл държавите-членки следва да направят преглед на обхвата и ефективността на Еврогрупата и на нейния принос за определяне на паричната политика на еврото. Отварянето на пазарите във финансовия сектор беше положителна стъпка. Публичният надзор и регулирането обаче не вървяха в крак с глобалния характер на финансовите пазари. Това са допълнителни предизвикателства, пред които Европа трябва да се изправи и да ги преодолее посредством пре-разглеждане и засилване на регулирането.

2.5 Спънка пред единния пазар и Лисабонската програма

2.5.1 **Предизвикателствата на глобализацията.** Като се има предвид ситуацията в ЕС, е очевидно, че единният пазар и Лисабонската програма ще бъдат сериозно засегнати. Глобализацията и нейните предизвикателства ще продължат да съществуват и след кризата. Следователно Европа трябва да заеме по-добра позиция на международната сцена, като постигне напредък в решаването на

вътрешните икономически, социални и екологични предизвикателства и укрепването на европейската интеграция и международното сътрудничество. За да може тази стратегия да бъде резултатна и да съответства на преразглежданите приоритети на Лисабонската програма, трябва да се постигне баланс между икономическите, социалните и екологичните измерения на развитието.

2.5.2 Социално сближаване

2.5.2.1 Когато Лисабонската стратегия беше лансирана през 2000 г., социалното сближаване беше – и продължава да бъде – важен фактор. Но напредъкът по въпросите на бедността и неравенството вътре в държавите-членки и помежду им е по-скоро разочароваш. Бедността и неравенството все още са сред най-големите проблеми в Европа. Преразглеждането на Лисабонската стратегия трябва да обхване по-сериозно бедността и социалното сближаване, да постави по-амбициозни цели за икономическо и социално развитие, което да доведе до драстично намаляване на бедността и неравенството.

2.5.2.2 Различията в системите за социална защита в ЕС са очевидни. Някои от различията се дължат на напълно различни данъчни системи и данъчна конкуренция. Корпоративните данъци и данъците върху дивидентите и лихвите са високи в някои страни и ниски в други. Плоските данъчни модели увеличиха различията между държавите-членки по отношение на данъците върху доходите и приходите. Социалните разходи като процент от БВП са над 30 % в някои страни и под 15 % в някои страни с ниски ставки на плосък данък. Всички страни са изправени пред проблеми за бъдещето на своите системи за социална защита.

2.5.2.3 По-високите образователни стандарти, по-добрите и по-пазарно ориентирани умения и по-големият брой научни работници следва да бъдат в основата на по-високата конкурентоспособност за по-екологична европейска индустрия, която да поеме водеща роля в иновациите, с по-високи технологии, по-висока производителност и добавена стойност. Това следва да създаде повече и по-добри работни места и подем на икономическото и социалното развитие, което да доведе до намаляване на бедността и неравенството.

2.5.2.4 Препоръчат се Отвореният метод на координация (ОМК) и силен акцент върху едновременни и интерактивни действия на европейско, национално и регионално равнище. Участието на равнището на държавите-членки на националните парламенти, социалните партньори и останалата част от организираното гражданско общество следва да придадат усещане за разбиране и ангажираност с основните проблемни области и действията, които да бъдат предприети.

2.5.2.5 Доставчиците на обществените услуги са част от нужното решение на проблемите на социалното сближаване и настоящата икономическа и финансова криза, защото те осъществяват важен дял от усилията на правителствата да стабилизират икономиката и трудовите пазари. Публичният сектор действа като катализатор за икономически растеж и предоставя инфраструктура за развитието на частния бизнес. По-добрите публични услуги (например образование, здравеопазване, социални грижи и други) следва да бъдат в основата на новата Европейска стратегия за икономически растеж и заетост и в интерес на всички европейски граждани.

2.6 Постигане на обрат в тенденцията към рецесия

2.6.1 Наличието на по-ефективен единен пазар следва да подпомогне развитието на ЕС в средносрочен план и да допринесе за по-бързото възстановяване от настоящата финансова и икономическа криза. Следва да бъдат разработени структурни реформи, с които да се постигне стабилно дългосрочно възстановяване. Без да пренебрегват необходимия социален баланс, те трябва да целят и постигане на обрат в настоящите тенденции към рецесия и да избягват всяко по-нататъшно влошаване на производствения капацитет на ЕС. Ако държавите-членки успеят да намерят синергиите и се ангажират да действат заедно, за да насочат своите икономии обратно към устойчив растеж, резултатът би бил огромна целеустременост и насоченост. Държавите-членки следва да са готови да насърчават търсенето на вътрешния пазар и да възстановят покупателната способност на потребителите в синхрон с постигнатия напредък за спиране на настоящата финансова и икономическа криза и съпътстващата я рецесия.

3. Общи бележки

3.1 В настоящото становище са набелязани някои области, в които единният пазар би могъл да допринесе за Лисабонската програма след 2010 г. Те са разгледани по-долу.

3.2 Размер на вътрешния пазар

3.2.1 Търговията със стоки на вътрешния пазар на ЕС е почти двойно по-висока от търговията с останалата част на света, което отразява усилията за интеграция през годините (7). Смята се, че европейският единен пазар на стоки има силно конкурентно предимство и осигурява на държавите-членки добра основа за постигане на успех на външните пазари и създаване на повече богатство и работни места за неговите граждани. В крайна сметка въпросът за по-нататъшното разширяване на ЕС ще бъде поставен на дневен ред и следователно единният пазар ще се разшири.

3.3 Напредък в по-нататъшното изграждане на вътрешния пазар

3.3.1 Проектът за единния пазар е в процес на развитие, но е необходимо незабавно действие по някои ключови въпроси. От изключителна важност е правилното прилагане на общностното законодателство, свързано с единния пазар. Следва да се поддържа баланс и съгласуваност между различните интереси. Освен това конкуренцията между държавите-членки на единния пазар следва да бъде насочена към предоставяне на европейските потребители на повишено качество и по-безопасни продукти на най-добра цена, като същевременно предоставя на индустрията по-силна и по-ефективна база за разширяване на външната ѝ търговия. В доклад, публикуван през януари 2009 г. (8), се посочват аспектите на

(7) Таблица с резултати на вътрешния пазар, декември 2008 г.

(8) When will it really be 1992 – Specific Proposals for Completing the Internal Market („Кога наистина ще настъпи 1992 г.– конкретни предложения за пълно изграждане на вътрешния пазар“), публикуван от Конфедерацията на нидерландската индустрия и работодатели VNO – NCW, MKB (вж. http://www.eesc.europa.eu/smo/prism/moreinformation/literature/7/index_en.asp).

програмата за вътрешния пазар от 1992 г., които все още не са реализирани. В доклада се констатира, че настоящите разпоредби водят до различно тълкуване и прилагане и липса на хармонизация. Освен това в него се споменават високите административни разходи и се посочват начините за пълно премахване на съществуващите бариери пред предприятията.

3.3.2 ЕС въведе нова концепция за интернализация на всички външни разходи на всички видове транспорт. ЕИСК вече има възможност да коментира тази ситуация (9) и отново заявява препоръките си, че желаният ефект може да бъде постигнат, единствено ако този принцип се прилага в същата степен, когато изникнат външни разходи. Сред заключенията от срещата си на 23 октомври 2009 г. Съветът подчерта необходимостта този принцип да се прилага като средство за правилно определяне на цените и прикани държавите-членки да провеждат по-интензивни дискусии за най-доброто използване на разходоэффективни икономически инструменти, с цел да бъдат отразени по-добре екологичните разходи и ползи, и да определят предвидима цена за въглеродните емисии. Съветът прикани Комисията да набележи конкретни мерки и да разработи насоки за екологична ефективност в новата стратегия „ЕС 2020“, както и да представи интегрирана стратегия и план за действие за предстоящия европейски план за иновации, за да се създаде конкурентоспособен и хармонизиран вътрешен пазар в тази сфера. Понастоящем външните разходи не се прехвърлят върху отделните видове транспорт и техните ползватели. Това може да даде конкурентно предимство на онези видове транспорт, които водят до високи разходи за обществото. Интернализацията би премахнала тези нарушения на конкуренцията, предизвиквайки изместване към по-екологични видове транспорт. Важно е този принцип да се прилага по-резултатно, тъй като той би могъл да доведе и до промени в структурата на операторите и на ползвателите в транспортния сектор.

3.4 Секторът на услугите

3.4.1 Вътрешният пазар за услуги продължава да показва признаци на слабост. Има надежди, че ще бъде постигнат напредък в резултат на влизането в сила на Директивата за услугите в началото на настоящата година. Трансграничните въпроси продължават да бъдат много чувствителна област, особено в секторите на енергетиката, пощенските и финансовите услуги. По някои въпроси не е възможно да бъдат намерени решения на европейско равнище поради съпротивата на държавите-членки и съществува известно напрежение с тенденция към нарастване на протекционизма. Правителствата следва да се въздържат от подобни краткосрочни и недалновидни мерки. Те следва да наблюдават ситуацията и да гарантират, че няма да се допусне понижаване на социалните стандарти, както и на стандартите за качество, околна среда и безопасност в посочените по-горе области. ЕИСК призовава държавите-членки да предоставят необходимото обучение на администрацията, за да бъде постигнат плавен преход при прилагане на Директивата за услугите. Секторът на услугите трябва да бъде развит, за да отговори на предизвикателствата на демографските промени, които също ще бъдат предизвикателство за единния пазар – като се има предвид, че някои социални услуги не са обхванати от Директивата за услугите.

(9) ОВ С 317, 23.12.2009 г., стр. 80 и CESE 1947/2009, 17.12.2009 г. (TEN/356).

3.5 Парижен съюз

3.5.1 Парижният съюз и успехът на еврото са основополагащи за по-задълбочената интеграция и укрепването на вътрешния капиталов пазар. Действително, вътрешният пазар и еврозоната са доказали, че осигуряват стабилност за предприятията в периоди на икономически спад, тъй като вътрешно-търговската дейност намалява в по-малка степен, отколкото търговската дейност със страни извън ЕС. Тези признаци сочат, че е налице потенциал за по-нататъшна интеграция.

3.6 Външни въздействия на еврото

3.6.1 Счита се, че търговията е отбелязала близо петпроцентов ръст от въвеждането на еврото насам⁽¹⁰⁾. Пазарите ще извлекат допълнителни ползи от задълбочаването на еврозоната, включително във връзка с координирането на макроикономическите политики, външното представителство и регулирането на финансовите пазари, по-специално в светлината на настоящия икономически спад.

3.7 Ограничения в прилагането на четирите свободи

3.7.1 Свободното движение допринесе за укрепване на икономиката на европейските държави-членки чрез повишаване на конкурентоспособността и предоставяне на потребителите на по-голям избор и по-качествени продукти на по-ниски цени. Освен това то помага на предприятията в ЕС да се конкурират на пазари на трети страни. Има обаче свидетелства за неясни правила за прилагане на Директивата за командироване на работници, което поражда нелоялна конкуренция между предприятията, незащитане на правата на работниците и социален дъмпинг.

3.7.2 През последните години насоките в областта на заетостта бяха ориентирани предимно към трудовата мобилност като средство за подобряване на структурата на пазара на труда. Насърчаването на принципите на активен пазар на труда и на договорени между социалните партньори и правителствата схеми за съчетаване на гъвкавост и сигурност, популяризирането на ученето и обучението през целия живот, изграждането на стабилни, подходящи и устойчиви системи за социална сигурност, насърчаването на равните възможности, осигуряването на равенство между мъжете и жените, съвместяването на служебния с личния и семейния живот и премахването на всички форми на дискриминация са изключително важни, за да може пазарът на труда да дава по-голям принос за постигане на целите от Лисабон.

3.8 Регулаторни ограничения

3.8.1 От 80-те години на 20-и век насам разпоредбите на ЕС се съсредоточават върху свободното движение на стоки, услуги, труд и капитал. Регулаторната среда, в която функционират предприятията, е изключително важен елемент от тяхната конкурентоспособност и способността им за растеж и създаване на работни места. Правилата могат да създават лоялна конкуренция,

но могат и да нанасят вреди на добрата бизнес среда. Ето защо разпоредбите трябва да бъдат преразглеждани и опростявани, за да могат предприятията бързо да се адаптират към промените, като същевременно поддържат справедливи и относително сигурни пазари. Трябва да бъдат предприети координирани действия от страна на 27-те държави-членки, за да може ефективно да се стабилизира пазарната система на Европа. Необходими са бързи мерки, за да се гарантира, че банките се фокусират по-резултатно върху основната си дейност за осигуряване на ликвидност в реалната икономика, като използват стабилни източници на финансиране, генерирани от спестявания от самата икономика, и оставят по-рисковите и спекулативни дейности на финансовите пазари на отделни оператори, специализирани в тази дейност.

3.8.2 През последните пет години единният пазар претърпя съществени подобрения в законодателната рамка за свободното движение на стоки и услуги. Подобни подобрения се дължаха главно на Регламента за взаимно признаване, който определи общи технически правила. Те намаляват допълнителните административни и производствени разходи. Регламентът за акредитация и наблюдение на пазара като цяло също подобри свободното движение чрез насърчаване на по-добри стандарти в полза на потребителите, както и на безопасността на продаваните стоки.

3.8.3 Важно е да се върви в посока на съчетаване на хармонизиране на стандартите със свободно движение на стоки, услуги, труд и капитал. Някои ограничения продължават да пречат на пълноценното функциониране на единния пазар.

3.8.4 Вече има създадени мрежи от Европейската комисия, които следва да започнат да действат във всички държави-членки и да бъдат обезпечени с достатъчно ресурси, за да упражняват своята функция. ЕИСК има предвид по-специално Информационната система за вътрешния пазар (IMI), Системата за бърз обмен на информация за нехранителни опасни стоки (RAPEX), Системата за бързо сигнализиране за храни и фуражи (RASFF) и системата SOLVIT. Тези инструменти предоставят информация и защита на интересите на гражданите на ЕС и осигуряват по-гладко функциониране и наблюдение на правилата на единния пазар. Като цяло, по-добрата обществена осведоменост следва да улесни прилагането на полезни реформи в посока на усъвършенстването на единния пазар.

3.9 Външни фактори, свързани с околната среда

3.9.1 В средносрочен до дългосрочен план ЕС като Общност трябва да се превърне „в икономическото пространство с най-високата енергийна ефективност и ефективност откъм ресурси“, а политиката в областта на климата трябва да бъде насочена към устойчивост. Трябва да бъдат разглеждани всички възможности за икономии на енергия и да се използват местни, възобновяеми и регионални структури. Подобряването на енергийната ефективност и ефективното използване на ресурси ще се превърне в един от ключовите елементи на новата стратегия.

3.9.2 За по-добро устойчиво икономическо развитие е нужно по-силно взаимодействие с външните действия на ЕС, с оглед моделиране на глобализацията и насърчаване на международното стратегическо сближаване на позициите за устойчиво развитие.

⁽¹⁰⁾ Проучване за въздействието на еврото върху търговията и преките чуждестранни инвестиции. (http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication12590_en.pdf).

3.9.3 В това отношение, за да може пазарът на стоки да допринася в по-голяма степен за постигане на целите от Лисабон, ЕС трябва настойчиво и последователно да отстоява с единен глас своите позиции на международните преговори.

3.9.4 Необходими са допълнителни инвестиции в научноизследователска дейност в областта на енергетиката и изменението на климата. Бъдещите инвестиции на индустрията в ЕС следва да се основават на стратегическа енергийна политика, подкрепена от двустранни споразумения между ЕС и други страни. От значение е също и развитието на нова децентрализирана интелигентна енергийна инфраструктура с ниски емисии на въглерод.

3.10 Сигурност на доставките на енергия и основни стоки

3.10.1 От една страна е изключително важно икономиката на ЕС да има непрекъснат и сигурен достъп до енергия и основни стоки, което означава, че ЕС следва във все по-голяма степен да задоволява самостоятелно собствените си потребности в това отношение.

3.10.2 В контекста на големите колебания на цените на енергията и стоките през последните години, еврозоата осигури защита срещу сътресенията на финансовия пазар и силната му позиция смекчи някои от последиците от резките покачвания на цените, наблюдавани преди две години, когато на световните пазари имаше силно търсене на храни и енергия.

3.10.3 В тази връзка, от значение е и отварянето на капиталовите пазари, особено между държавите-членки. То трябва да се насърчава, за да се финансира търговията с енергийни доставки и да се стимулира инвестирането в енергийния сектор.

3.10.4 Вътрешният енергиен пазар на ЕС също трябва да бъде трансформиран в система, която позволява истинско сближаване и действа в рамките на единна политика с пълна взаимосвързаност и оперативна съвместимост, която гарантира лоялна конкуренция и съблюдава правата и интересите на потребителите. Политиката за конкуренция на ЕС, укрепването на националните регулаторни органи и политиката на услуги от общ интерес биха гарантирали подходящи, безопасни и непрекъснати доставки на енергиен микс за потребителите, който е устойчив и на достъпна цена.

3.11 Транспортна и комуникационна инфраструктура

3.11.1 В контекста на глобализацията транспортът е от ключово значение за правилното функциониране на единния пазар. Той подпомага трансграничното сътрудничество и обмяна между държавите-членки. Ефективните транспортни системи позволяват да се постигне икономическа ефективност посредством по-широка гама стоки на конкурентни цени. Вътрешноевропейската железопътна инфраструктура е ефективен и екологосъобразен способ за превоз на стоки, за разлика от автомобилния транспорт, който допринася за по-високи емисии.

3.11.2 Морската транспортна стратегия 2009-2018 г. също ще допринесе за устойчивото икономическо развитие. С увеличаване на броя на корабите, опериращи в морската търговия на къси разстояния и международната търговия обаче, ще трябва да се потърси решение на въпросите за изменение на климата и други екологични проблеми.

3.11.3 Очаква се промените в транспортната система на ЕС да намалят инфраструктурната претовареност и същевременно да помогнат на икономиката на ЕС да се приспособи към предизвикателствата на глобализацията. Ефективната транспортна система подобрява възможностите за бизнес и заетост, като същевременно осигурява дългосрочна конкурентоспособност във и извън ЕС. Освен това транспортът подпомага иновациите и стимулира икономическия растеж.

3.11.4 Трябва да бъде направена оценка на въпросите, свързани с оперативната съвместимост и свързаност между държавите-членки, по-специално във връзка с енергийните мрежи и достъпа на всички граждани до широколентов интернет. Тези въпроси ще окажат особено голямо въздействие върху периферните региони.

3.11.5 Периферните райони продължават да бъдат в силно неблагоприятна позиция по отношение на въздушните услуги. ЕС следва да предприеме нов подход по този проблем и да се стреми да предостави на гражданите от тези региони услуги, които са равностойни на ползваните от жителите на континентална Европа.

3.12 Конкурентоспособност в единния пазар

3.12.1 Лисабонската стратегия беше доста успешна в някои отношения, свързани с пазара на стоки. Единният европейски пазар улесни търговията със стоки и потребителите се радват на много по-богат избор от продукти на много конкурентни цени. Има обаче нужда да се гарантира лоялна конкуренция, която следва да се постигне чрез ефикасен надзор на национално равнище посредством сътрудничество между държавите-членки.

3.12.2 Все пак изглежда има разминаване между изпълнението на поетите ангажменти на национално и европейско равнище. С нарастване на международната конкуренция при стоките и услугите, повишаването на конкурентоспособността на европейско равнище става все по-належащо. Има убедителни доказателства, че по-доброто координиране на усилията, свързани с НИРД, между клъстери от МСП и големи предприятия води до повишаване на конкурентоспособността и извън рамките на вътрешния пазар.

3.12.3 Важно е да се отбележи също, че създаването на Икономическия и паричен съюз (ИПС) помогна на европейския пазар да стане по-конкурентоспособен чрез по-ниски и по-прозрачни разходи за трансграничните дейности. Това улесни и навлизането на нови предприятия на европейския пазар, докато най-неефективните предприятия бяха елиминирани или погълнати. Все още обаче има какво да се желае по отношение на гъвкавостта на вътрешния пазар и трудовата мобилност. Всъщност основната установена слабост при всички пазари е, че единният европейски пазар трябва да гарантира премахването на оставящите вътрешни препятствия.

3.13 Външното измерение на вътрешния пазар

3.13.1 Отвореността на Европа към останалата част от света допринесе за нейния просперитет. Ето защо е в неин интерес да развива програмата си в областта на външните отношения и да обслужва интересите на гражданите си. Бъдещите политики трябва вече да се отърсят от синдрома на вглеждането навътре, който заема централно място от Римския договор от 1957 г. насам. Време е ЕС да обърне поглед към глобализираната икономика, с решимост да играе пълноценна роля, като същевременно отчита измествания се център на тежестта в посока Азия и страните с нововъзникваща икономика, особено известните под наименованието БРИК – Бразилия, Русия, Индия, Китай. Освен това ЕС следва да засили икономическото си сътрудничество със съседните страни в рамките на европейската политика за съседство, включително Източното партньорство и Съюза за Средиземноморието, с цел разширяване на зоната за свободна търговия. Принципите на свободния пазар следва да бъдат условие за подобни механизми за партньорство. Същевременно задълбочаването и усъвършенстването на вътрешния пазар са от ключово значение за запазване на водещата роля на ЕС на световния пазар.

3.13.2 Европа има и задължение да търси решение на световните проблеми и да помага за задаването на темп и насока на глобализацията. Подобно на други големи търговски блокове, ЕС се стреми към либерализация на търговията на пазара на стоки и услуги. Той договаря двустранни споразумения за свободна търговия с Корея, АСЕАН и Индия. Постигнатият напредък в Трансатлантическия икономически съвет също е положителен. Тази стратегия донякъде отразява опасението, че кръгът от преговори в Доха няма да приключи успешно в скоро време. Всъщност подобен двустранен подход би могъл да обезсмисли многостранните търговски преговори. Трябва да се настоява за политическа обосновка за реципрочност при отварянето на международни пазари и да продължава да се отдава приоритет на приключването на кръга от преговори в Доха. ЕИСК приканва Европейската комисия и правителствените ръководители на държавите-членки в преговорите за либерализиране на търговията да настояват пред правителствата на трети страни за зачитане на правата на човека, на конвенциите на МОТ и за опазване на природните, икономическите и културните ресурси.

3.13.3 Желателно е, и дори отдавна трябваше да има обща и единна защита на общността патент в ЕС. Правата на интелектуална собственост трябва да бъдат прилагани стриктно и да се води ефективна борба срещу търговията с незаконно копирани маркови продукти ⁽¹⁾.

3.13.4 През последните години липсата на ефикасно пазарно наблюдение и надзор в ЕС беше изтъкната в сигнали за хранителни продукти и играчки, внасяни от трети страни, които не отговарят на стандартите. Поради липса на подходящ мониторинг на стоките, внасяни от трети страни, потребителите от ЕС са изложени на възможни рискове за здравето и на продукти, които не отговарят на стандартите и са със занижено качество. Това води и до нарушения на конкуренцията на пазара и може да се отрази отрицателно на бъдещите инвестиции и заетостта в Европа.

3.13.5 Следва да се обмисли и възможността за твърда и съгласувана стратегия като средство за защита на европейските потребители от внос на стоки и услуги от трети страни, които не спазват техническите, социалните и екологичните стандарти и условия на труд. Държавите-членки следва да гарантират, че стандартите, определени от МОТ, ООН и нейните агенции, както и от други международни конвенции, по отношение на индивидуалните права, свободата на сдружаване, правото на работниците на синдикално организиране и колективно договаряне и премахването на детския и принудителния труд, се зачитат от страните, с които държавите-членки на ЕС имат търговски споразумения.

3.13.6 Настоящата криза показва, че има нараснала взаимозависимост между страните в рамките на световните финансови и търговски пазари. Световните финансови системи трябва да бъдат укрепени чрез правила, които подобряват надзора, координацията и комуникацията между надзорните органи и централните банки, и не само повишават прозрачността, но и контролират по-строгото потоците от мръсни пари, свързани с наркотици, престъпност и незаконна търговия с оръжие.

3.13.7 В този контекст моделът на ЕС за социален диалог следва да служи като пример за страните извън Съюза, а ЕИСК да полага още повече усилия за популяризиране на тази идея.

3.14 Социалното измерение

3.14.1 По-нататъшното развитие на вътрешния пазар изисква приемането му от европейските граждани. Социалното измерение на вътрешния пазар е укрепено от Хартата на основните права, включена в Договора от Лисабон. Това би трябвало да увеличи значението на организираното гражданско общество за по-нататъшното развитие на вътрешния пазар.

3.14.2 Стратегията на ЕС за периода след 2010 г. следва да насърчи по-справедливо и равнопоставено общество, като опазва и развива обществеността си модел в съответствие с интегрирана политика за развитие. Всяка държава-членка следва да се приспособява към глобализацията и технологичните промени чрез повишаване на качеството и предлагане на възможности за повишаване на квалификацията и обучение. Настоящият кризисен период следва да се използва, за да се насърчава повишаването на знанията с цел подготвяне на работната сила за бъдещето. Безработните следва да получат възможност за преквалификация и включване в образователни програми, в това число и за висше образование, което ще им даде възможност да се върнат на пазара на труда с перспективи за по-добри условия за заетост, а работодателите им следва да бъдат насърчавани в по-голяма степен да инвестират в новите търсения на пазара, които се очаква да бъдат породени от по-усъвършенстваните технологии през идните години. Фондът за глобализация и Европейският социален фонд следва да се използват по-добре и да бъдат приспособени към предизвикателства от такова естество на вътрешния пазар. С оглед на последствията от икономическата криза трябва спешно да се обмисли възможността за преразглеждане на програмите, които са специално насочени към борба с бедността.

⁽¹⁾ ОВ С 116, 28.4.1999 г., стр. 35 и ОВ С 221, 7.8.2001 г., стр. 20.

4. **Заключителни бележки**

4.1 В настоящата криза ЕС трябва да адаптира средносрочните и дългосрочните мерки на Лисабонската стратегия. Той трябва да добави краткосрочните действия към програмата си за структурна реформа, като същевременно продължи да инвестира в бъдещето. Това може да бъде постигнато основно чрез по-нататъшни инвестиции в НИРД, иновации и образование, активно насърчаване на

свободния обмен на знания между държавите-членки и подкрепа на предприятията (особено на МСП), за да могат те да допринасят за по-динамичен единен пазар. Действията за по-екологична икономика също са важни като средство за създаване на нови работни места и технологии, като същевременно се гарантират алтернативни енергийни доставки и постигане на екологични цели. Това би могло да се осъществи, ако европейското управление бъде укрепено, за да се подобри колективното измерение на Европейския съюз и да се избегне дублиране на усилия и ресурси.

Брюксел, 17 февруари 2010 г.

Председател
на Европейския икономически и социален комитет
Mario SEPI

ПРИЛОЖЕНИЕ

към Становището на Европейския икономически и социален комитет

Следващите изменения, които бяха подкрепени от най-малко една четвърт от подадените гласове, бяха отхвърлени в хода на разискванията (Член 54, параграф 3 от Правилника за дейността):

Параграф 1.2, тирета 8, 9 и 10 се изменят, както следва:

- „Особено важно е Директивата за услугите да бъде прилагана в пълно съответствие с духа и правилата на единния пазар. Важен проблем в това отношение е, че все още няма свободно движение на работници от някои от държавите-членки от последното разширяване. Необходими са ефективни и ясни правила за прилагане на национално равнище, за да може Директивата за командироване на работници да бъде прилагана правилно и да бъдат постигнати целите ѝ – лоялна конкуренция между предприятията, и зачитане на правата на работниците и избягване на социалния дъмпинг.
- Един от проблемите на единния пазар и на ЕС е, че Заплатите и условията на труд значително се различават в отделните държави-членки, но също така и в отделните региони и следователно са се превърнали във фактор на конкуренцията. Защитата на стандартите на пазара на труда, основаващи се на конвенциите на МОТ, ще придобива все по-голямо значение и трябва да бъде част от новата стратегия „ЕС 2020“.
- Нарастването на търговията в рамките на единния пазар води до увеличаване на нарастваващи и вредни за околната среда превозите на дълги разстояния. Следователно е необходимо тези аспекти на въздействието на транспорта върху Това е в противоречие с нарастващите изисквания към политиката в областта на околната среда и устойчивото развитие да се отчитат при определянето на транспортната политика в Стратегията ЕС 2020.“

Изложение на мотивите

Понастоящем думата „дъмпинг“ се използва широко само в контекста на международното търговско право, където дъмпингът се определя като действие на производител от една държава, който изнася своята продукция в друга държава на цена по-ниска от тази, на която той я продава на вътрешния пазар, или по-ниска от себестойността на продукцията. Следователно в горепосочения случай, в който става въпрос за правилното прилагане на Директивата за командироване на работници, терминът „социален дъмпинг“ е използван погрешно, тъй като цените на предприятието (обикновено от по-слабо развити в икономическо отношение държава-членка), което предоставя стоки и услуги на друга държава-членка, не са под тяхната себестойност. Използването на термина „социален дъмпинг“ по отношение на новите държави-членки е обидно и следва да се избягва.

Посочването на различията в заплатите и условията на труд като проблем на единния пазар противоречи на простия факт, че заплатите винаги са елемент от конкуренцията между предприятията, която е в основата на свободната пазарна икономика и е от полза за потребителите. По отношение на защитата на стандартите на пазара на труда, е необходимо да се посочи кой вид стандарти следва да се защитава. Тези стандарти са определени в конвенциите на МОТ, които са подписани от повечето държави-членки.

Обвинението, че единният пазар увеличава вредните превози, е едностранен аргумент. По аналогия би трябвало да обвиним свободното движение на хора за това, че увеличава въздействието върху околната среда. При определянето на Стратегия ЕС 2020 е необходимо да се отчитат аспектите, свързани с околната среда и устойчивото развитие.

Резултат от гласуването: Гласове „за“: 93 Гласове „против“: 131 Гласове „въздържал се“: 8

Параграф 3.7.1:

„Свободното движение допринесе за укрепване на икономиката на европейските държави-членки чрез повишаване на конкурентоспособността и предоставяне на потребителите на по-голям избор и по-качествени продукти на по-ниски цени. Освен това то полага на предприятията в ЕС да се конкурират на пазари на трети страни. За някои от държавите-членки от последното разширяване все още не съществува свободно движение на работници. Необходими са ефективни и ясни правила за правилното прилагане и постигане на целите на Директивата за командироване на работници, а и тук лоялната конкуренция между предприятията и зачитането на правата на работниците Има обаче свидетелства за неясни правила за прилагане на Директивата за командироване на работници, което поражда нелоялна конкуренция между предприятията, незачитане на правата на работниците и социален дъмпинг.“

Изложение на мотивите

Все още съществуват ограничения за свободното движение на работници в единния пазар, въпреки доказателствата, че премахването на ограниченията не е влошило положението на пазара на труда на страните, които са премахнали тези ограничения.

Понастоящем думата „дъмпинг“ се използва широко само в контекста на международното търговско право, където дъмпингът се определя като действие на производител от една държава, който изнася своята продукция в друга държава на цена по-ниска от тази, на която той я продава на вътрешния пазар, или по-ниска от себестойността на продукцията. Следователно в горепосочения случай, в който става въпрос за правилното прилагане на Директивата за командироване на работници, терминът „социален дъмпинг“ е използван погрешно, тъй като цените на предприятието (обикновено от по-слабо развита в икономическо отношение държава-членка), което предоставя стоки и услуги на друга държава-членка, не са под тяхната себестойност. Използването на термина „социален дъмпинг“ по отношение на новите държави-членки е обидно и следва да се избягва.

Резултат от гласуването:

Изменение 5 (параграф 3.7.1) беше разглеждано заедно с изменение 3 (параграф 1.2, тирета 8, 9 и 10) и отпадна в резултат на неговото гласуване.

Параграф 3.8.1 се изменя, както следва:

„От 80-те години на 20-и век насам разпоредбите на ЕС се съсредоточават върху свободното движение на стоки, услуги, труд и капитал. Регулаторната среда, в която функционират предприятията, е изключително важен елемент от тяхната конкурентоспособност и способността им за растеж и създаване на работни места. Правилата могат да създават лоялна конкуренция, но могат и да нанасят вреди на добрата бизнес среда. Ето защо разпоредбите трябва да бъдат преразглеждани и опростявани, за да могат предприятията бързо да се адаптират към промените, като същевременно поддържат справедливи и относително сигурни пазари. Трябва да бъдат предприети координирани действия от страна на 27-те държави-членки, за да може ефективно да се стабилизира пазарната система на Европа. ЕИСК препоръчва банките да се съсредоточат върху финансирането на предприятията, като оставят по-спекулативните операции, които се извършват на финансовите пазари, в ръцете на оператори, специализирани в този род дейности. Необходимо са бързи мерки, за да се гарантира, че банките се фокусират по-резултатно върху основната си дейност за осигуряване на ликвидност в реалната икономика, като използват стабилни източници на финансиране, генерирани от спестявания от самата икономика, като оставят по-рисковите и спекулативни дейности на финансовите пазари на отделни оператори, специализирани в тази дейност.“

Изложение на мотивите

Първата част на заличения параграф не е реалистична. Какви мерки могат да бъдат предприети? Ако не се обяснява кои са тези мерки, по-добре да не се споменават, тъй като се създава объркване и несигурност. От друга страна, настоящият проблем не са източниците на финансиране, а доверието в реалната икономика.

Считам, че параграф 1.6 на становището разяснява много добре настоящите финансови проблеми и техните решения.

Резултат от гласуването:

Гласове „за“: 82

Гласове „против“: 127

Гласове „въздържал се“: 19